

Layihənin istiqaməti: Azərbaycanın dövlətçilik tarixinin, milli adət-ənənələrinin, elm və mədəniyyətinin təbliği

Nº 152 (1760) 14 avqust 2018-ci il

Tarixən insanlar bəşər cəmiyyətinin inkişafı ilə əlaqədar olaraq özlərinə ad verdikləri kimi, yaşadıqları yerlərə də müəyyən adlar vermişlər. Xalq heç bir coğrafi obyekte təsadüfi, yaxud göydəndüşmə-mənası bilinməyən ad verməmişdir. Verilən adlar vaxtı ilə konkret bir mənəni ifadə etmişdir. Lakin zaman keçdikcə sadəcə olaraq biz müəyyən coğrafi adların həqiqi mənasını izah etməkdə çətinlik çəkirik.

Her bir coğrafi ad tarixi sənəd olub, maddi-mədəniyyət nümunəsi kimi keçmişimizdən xəbər verən mötəbər

əmr oxunarkən iki məntəqə adının qarışq salınması.

Fransada eyni adlı yerlər həddən artıq çoxdur, belə ki, Sen-Jermen adlı 125, Sen-Jak adlı 168, Sen-Marten adlı 227 yer vardır

Tutaq ki, döyüş vaxtı komandan qərar çıxarı ki, Sen-Martendəki döyüş mövqeyinə əlavə korpus, yaxud herbi sursat göndərilsin, lakin əmrde hansı Sen-Marten olması göstərilmir. Bu çox sadə faktdan döyüş uduzula bilər".

Söhbət coğrafi adların əhəmiyyətindən düşməşkən Veresayevin də qeydlerinə nəzər salaq. O, rus-yapon mü-

dolaşan rəvayətlərlə oxucularımızı tanış etməkdirdir. Həm də oxucularımızın bu işdə fəal olmağa çağırır, onlardan yaşadıqları yer-yurd haqqında dolaşan rəvayətləri toplayaraq redaksiyamıza göndərmələrini xahiş edirik. Xatırladırıq ki, coğrafi adlar gələcəyimizdir. Çünkü onlar bizdən sonar uzun illər, əsrlər və min illər yaşayacaq, dövrümüzün əks-sədəsini xələflərimizə çatdıracaqdır. Bunun üçün biz yaşadığımız kəndin və şəhərin toponim, hidronim, oyonim və s. barədə mükemmel bilməli və biliyimizi də paylaşmağa borcluyuq.

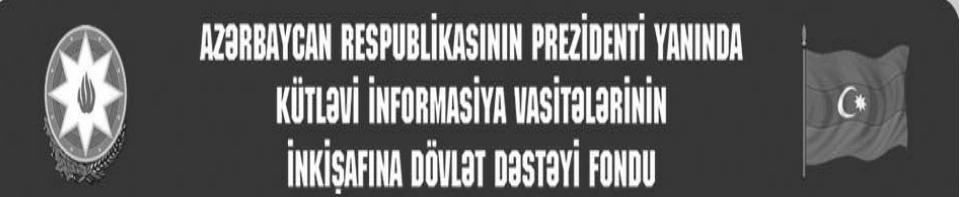
varmış. Onun həyət-bacasında, əkin-biçin sahələrində xeyli işçi çalışırmış. Meyve bağlarının qorunucusu isə fəğr bir adammış. Bir neçə ildən sonra qorunçu işdən çıxmış olur. O, neçə illik zəhmət haqqını almaq üçün mülk sahibinin yanına gəlir.

Sahibkar kəndlərinin gəlisiñin məqsədini öyrəndikdən sonra oğlunu çağırıb deyir:

-Get, bu kişinin zəhmət haqqını ver getsin.

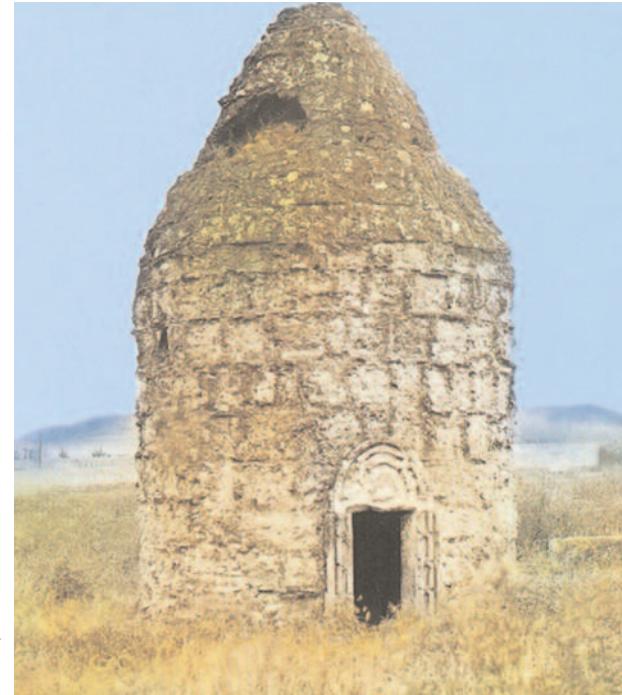
Sən demə, oğul atadan da xəsis imis.

Oğlan kişini bağa aparır, ona bir

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ PREZİDENTİ YANINDA KÜTLƏVİ İNFORMASIYA VASİTƏLƏRİNİN İNKİŞAFINA DÖVLƏT DƏSTƏYİ FONDUNUN MALİYYƏ YARDIMI İLƏ

TOPONİMİK RƏVAYƏTLƏR

haribəsi haqqında qeydlərində çar generallarının bacarıqsızlığından bəhs edən çox xarakterik məsəllər göstərir. O yazırla ki, hərbi əməliyyatlar xəritəsində çox kəndlər "Putunda" adlandırılmışdır. Döyüş vaxtı məlum olur ki, belə adda kəndlər yoxdur, "putında" isə "başa düşmürəm" mənasında olub, xəritələri tərtib edərkən kəndlərin adlarını soruşturan məmurlara rus dilini bilməyən yerli əhalinin "başa düşmürəm"-deyə verdiyi cavabdır.

Yaxud, XIX əsrin xəritələrində Sibir regionunda "Bilbanın" yer adına çox təsadüf edilir. Bilbanın yakut dilində "səni başa düşmürəm" deməkdir. Yakutların rus memurlarının "Bu yer necə adlanır?" -sualına verdikləri cavab yer adları kimi xəritəye salınmışdır.

Bir daha xatırladırıq ki, mənəsiz, göydəndüşmə toponim yoxdur. Vəlidəyənlərimiz bizlərə xoşagələn, gözəl adlar qoyduqları kimi, babalarımız da yaşadıqları yerlərə başdansovdu ad verməmişlər. Lakin coğrafi adların heç də hamisinən məna və mənşeyi aydınlaşdırılmışdır. Buna görə də toponimlərin öyrənilməsi vacib və bütöv bir təqdiqat işidir. Tədqiqatlar və araşdırımlar göstərir ki, Azərbaycanda yüzilliklərin yaşıdı olan, bu gün mənəsi çətinliklə izah olunan, yaxud oluna bilməyən coğrafi adlar çoxdur. Yeri gəlmışkən deyək ki, hazırda bu istiqamətdə çox asan bir yol tutulmaqdadır. Belə ki, çətin izah olunan yer-yurd adlarının məna-mənşeyinin bünövrəsini arayıb-axçamaq, onların həqiqi mənəsini üzə çıxarmaq əvəzinə, həmin toponimlər yenisi ilə əvəzlənir.

Əziz oxucular, qəzetimizdə bugünkü sayından başlayaraq "Toponimik rəvayətlər" rubrikasını açırıq. Məqsədimiz Qarabağın toponimləri barədə

Məngələnata

Məngələn ata tilsimli bir kişi imiş. Yüzdən artıq yaşı olan bu kişinin bircə qızı varmış. Bir gün bərk susayan Məngələn ata qızına deyir:

- Qızım, get mənə bulaqdan su getir, yanıram, çalış tez gəl.

Qız gedir, lakin başı bulaq üstündə rəfiqələri ilə söhbətə qarışdıqlıdan gecikir. Məngələn ata çox gözləyir, qız gəlib çıxmır. Susuzluğa döze bilməyən kişi özü bulağa gəlir, qızını rəfiqələri ilə söhbət edən görüb hirslnərək deyir:

- Səni görüm daş olasan, niyə gəlib çıxmırsan? Bilmirsənki susuzam?

Atanın qarğışından sonra qız çıyındə cürdək daşa dönür.

Məngələnata Füzuli şəhərinin yaxınlığındadır.

Alça payı

Alman kalonlarından birinin bir neçə üzvü Şükürbəyli kəndinin ərazisində məskunlaşır. Onlar burada əsasən bağçılıq və üzümçülük məşəoul olmuşa başlayırlar. Belə deyirlər ki, onların içərisində çox xəsis bir mülk sahibi

neçə alça dərib verir: "Bu da sənin payın" -deyib onu bayırı çıxarır.

Həmin vaxtdan da bu yer "Alça payı" adlanır.

Mirəli türbəsi

Qədim zamanlarda məşhur bir memarın şagirdlərindən biri hər axşam yoxa çıxır, tezden iş yerində olurdu. Usta bu işdə şübhələnib onu izləyir. Gəlib bir dərəyə çatdıraqda görür ki, şagirdi ele bir türbə tikiş ki, usta heç onun kimi türbə tikə bilməz. Ustanın buna paxılılığı tutur, qılinci ilə oğlanın bir qolunu kəsir. Lakin oğlan yenidən türbənin tikintisini başa çatmasına az qalmış oğlan həlak olur. Ona görə də türbənin adı "Birəlli", sonralar isə Mirəli qalır.

Mirəli türbəsi Füzuli rayonunun Aşağı Veysəlli kəndindədir. Orta əsr memarlıq abidəsi sayılan bu qülləvari türbənin hündürlüyü 17,7 metrdir. XIII-XIV əsrə inşa edildiyi bildirilir.

Dikdaş

Keçmiş zamanlarda bir qadın olur. O, hamile imiş, vaxtına çox az qalırıb. Bu zaman qarşısına bir atlı dəstəsi çıxır. Qadın bir qarnına baxır, bir göye. Atlılar yaxına gələnə kimi allahdan daş olmasını arzu edir. Atlıların gözündə yayına bilməyən qadın başını aşağı diker. Dəmə atlılar da qadını qabaqcadan görüblərmiş. Ona yaxınlaşdıraqda qadının yerində dik bir daş görürler. Həmin adamlar guya həmin daşa oxlar vurublar ki, qadın yenidən canlanınsın. Daşın üzərində olan deşiklər sübut edir ki, daşı həqiqətən nə iləsə vurublar. Tarixi məlumat yoxdur. Ancaq təxmini olaraq bu daşlaşmış abidəni YII əsrə aid edirlər. Həmin vaxtdan da onun adı "Dikdaş" qalıb.

(ardı gələn sayımızda)

Faiq ŞÜKÜRBƏYLİ,
Tədqiqatçı-ethnoqraf